

land, i Italien, senest i Tyrkiet? Mener hr. Jes Lunde virkelig det?

Er sandheden ikke snarere den, at ved at lave valutarestriktioner eller putte en skat på, så man gør markedet mindre likvidt, bliver der færre handler, og jo færre handler der er, jo større er risikoen for store kursudsving, således at netop hedgefonde, f.eks. George Soros, med en enkelt handel vil kunne påvirke valutakurserne, hvormod han ikke kan det, så længe handlerne er så store, og likviditeten er stor på markedet.

Hvor meget kommer der så i kassen? Ja, det er jo også et væsentligt spørgsmål. Det kan jeg se at jeg ikke kan nå nu, men det skal jeg vende tilbage til senere. Men hvad er hr. Jes Lundes vurdering af, hvad der kan komme i kassen på sådan en Tobin-skat?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Ja, hr. Frank Dahlgaard ville meget gerne være uenig med mig om, hvad der skete i 1998, og det kan vi da så også godt konstruere, hvis det skal være sådan. Jeg tror ikke, vi er så uenige.

Dansk økonomi var grundlæggende stærk, og derfor var vi i stand til forholdsvis hurtigt at afvise det angreb, der kom. Men angrebet kom. Angrebet havde konsekvenser for erhvervsvirksomhederne i kraft af øgede udgifter til finansiering. Sådan var det bare. Og har man så en situation, hvor ens økonomi er knap så stærk, så betyder de her valutaangreb endnu mere, så kan det få konsekvenser for de langsigtede investeringer, så kan de give fyringer, så kan de give arbejdsløshed, så kan de give social nød. Og det er det, vi ser rundt omkring i verden.

Det er derfor, der er behov for politisk at spørge: Er det nu også det bedste regime af alle tænkelige? Kunne vi ikke tænke os også at overveje muligheder for, at demokratierne kunne værne sig imod, at det var valutaspekulanterne, der lige præcis skulle bestemme? Hvorfor er det dem, der skal bestemme konjunktoren? Hvorfor skal vi ikke have mulighed for politisk at holde en indflydelse på det? Det synes jeg er det relevante modspørgsmål.

Hr. Rohde spurgte så til Tobin-skatten, og hr. Rohde har det standpunkt, at hvis man indfører en Tobin-skat, så kommer der færre handler. Helt enig. Hr. Rohde har videre det standpunkt, at når der kommer færre handler, så kommer der større valutaudsving. Helt uenig.

Hvis der kommer færre handler, så øger det jo lige præcis demokratiernes mulighed for at spil-

le med på klaveret. Så betyder det meget mere, at Nationalbanken, at de fælles reservebanker har en mulighed for at spille på markedet. Så har de mulighed for at afværge kriser ved at gå ud og købe eller sælge, alt efter hvad der nu er brug for.

Det er den styrke, som centralbankerne har, der er blevet undermineret af, at handlerne er kommet op i et fuldstændig vanvittigt leje. Vi ønsker at give centralbankerne en øget styrke tilbage, fordi vi tror på, at det er mere fair, at det er demokratierne, der har fingeren på pulsen, når der skal lægges konjunkturer i verden, frem for at det kun er markedet.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jan Petersen som ordfører.

Jan Petersen (S):

Jeg vil gerne takke SF for at have rejst den her forespørgsel, og jeg skal også indledningsvis sige, at jeg er enig i de betragtninger, som statsministeren gjorde om globalisering, og de mere specifikke synspunkter, som økonomiministeren gjorde gældende, for så vidt angår selve den snævre del af forespørgslen, nemlig hvad valutaspekulation er. Selvfølgelig skal jeg for god ordens skyld også sige, at vi stemmer for det forslag til vedtagelse, som vi selv er medforlagsstillere til.

Globalisering er ikke noget nyt fænomen i den internationale udvikling, men vi ser nogle nye træk i de her år. Handel og investeringer på tværs af grænserne er i kraftig vækst, og nye teknologier, især inden for kommunikation, efterlader os med gennemgribende ændringer i internationale relationer. Tænk blot på Internet og mobiltelefoner.

Det er da også ved hjælp af de nye muligheder, vi ser fornyet engagement på tværs af grænserne i forholdet mellem ilande og ulande. Folkelige organisationer er aktive og drøfter på tværs af grænserne og mødes på tværs af grænserne for at drøfte de nye forhold.

Vi så også i forbindelse med det sociale topmøde, at der var en livlig aktivitet blandt de folkelige organisationer. Uden det samspil mellem demokratisk valgte og folkelige organisationer og egentlige aktører på markedet fungerer samfundet ikke dynamisk.

Men det er ikke alene en økonomisk forespørgsel. Jeg synes, det var fortrinligt, at besvarelsen også var rettet mod politiske, sociale, kul-